

Dosarul nr. 2ra-915/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. M. Țurcan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Mihaila, I. Dudca, A. Malîi)

ÎNCHEIERE

07 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului depus de Grigore Dobrovolschi, reprezentat de către avocatul Mihail Avram,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” împotriva lui Grigore Dobrovolschi, intervenient accesoriu Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 118 cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 10 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Grigore Dobrovolschi împotriva hotărârii din 02 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 09 octombrie 2018, SA „Apă-Canal Chișinău” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Grigore Dobrovolschi cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că în temeiul contului personal nr. xxx deschis pe numele pârâtului Grigore Dobrovolschi, Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” (în continuare SA „Apă-Canal Chișinău”) prestează serviciul de alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate.

Reclamantul a menționat că pârâtul nu a achitat în termen pentru serviciile prestate, astfel, în perioada decembrie 2011 – august 2017 datoria acumulată constituie suma de 10102,23 de lei.

Reclamantul a susținut că pentru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, la data de 17 august 2017, în adresa pârâtului a fost expediată reclamația nr. 11.5-08/1593, care a fost lăsată fără examinare.

Reclamantul a solicitat încasarea de la Grigore Dobrovolschi în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” a datoriei în sumă de 10102,23 de lei și a taxei de stat în sumă de 303,07 lei.

Prin hotărârea din 05 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, a fost admisă acțiunea depusă de către SA „Apă-Canal Chișinău” și au fost încasate de la Grigore Dobrovolschi în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” datoria pentru serviciile prestate în perioada decembrie 2011-august 2017 în sumă de 10102,23 de lei, taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 303,07 lei și cheltuielile de citare publică a pârâtului în sumă de 150 de lei, iar în total suma de 10555,30 de lei (f.d.79-82, vol.I).

Prin decizia din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul depus de Grigore Dobrovolschi, reprezentat de către avocatul Mihail Avram, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost restituită cauza spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată (f.d.118-121, vol.I).

Prin încheierea din 15 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost atrasă în proces Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 118, în calitate de intervenient accesoriu (f. d. 141, vol. I).

Prin hotărârea din 02 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă acțiunea depusă de către SA „Apă-Canal Chișinău” și au fost încasate de la Grigore Dobrovolschi în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” suma de 10102,23 de lei, cu titlu de datorie, suma de 303,07 lei, cu titlu de taxă de stat, suma de 150 de lei cu titlu de cheltuieli de citare publică, iar în total suma de 10555,30 de lei (f.d.182; 185-191, vol.I).

Prin decizia din 21 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Grigore Dobrovolschi și a fost menținută hotărârea din 02 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d.73-78, vol.II).

Prin decizia din 28 octombrie 2020 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul depus de Grigore Dobrovolschi, reprezentat de către avocatul Mihail Avram, a fost casată integral decizia din 21 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f.d.118-124, vol.II).

Prin decizia din 10 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Grigore Dobrovolschi și a fost menținută hotărârea din 02 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d.141-153).

Făcând trimitere la prevederile art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărire comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002, instanța de apel a notat că, în speță, deși între părți nu a fost încheiat un contract privind prestarea serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, între acestea există un raport juridic obligațional. Prin natura sa, raportul juridic obligațional este menit să producă efecte juridice, iar efectul general al oricărei obligații este de a da creditorului dreptul de a obține de la debitor îndeplinirea exactă, cu bună-credință, la locul și la momentul stabilit, a prestației la care acesta s-a obligat.

Totodată, instanța de apel a reținut că, conform facturilor de plată anexate la cererea de apel și a actului de control a datoriilor pentru serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, Grigore Dobrovolschi și-a onorat doar parțial obligația de plată a facturilor emise de către SA „Apă-Canal Chișinău”, pentru consumul de apă.

Instanța de apel a constatat, că buletinele de verificare metrologică a

contoarelor de apă instalate în gospodăria lui Grigore Dobrovolschi, au fost valabile de la data de 10 noiembrie 2006 până la data de 10 noiembrie 2011.

Prin prescripția din 16 noiembrie 2011, lui Grigore Dobrovolschi i-a fost acordat un termen de 30 de zile, pentru ca acesta să supună contoarele verificării metrologice de stat. Din cele invocate de apelant în cererea de apel, din pașapoartele tehnice anexate la cererea de apel și din răspunsul SA „Apă-Canal Chișinău” nr.05/02-20 din 05 februarie 2020 rezultă că, abia la data de 27 iunie 2019, contoarele de apă au fost sigilate și primite la evidență, iar calculul serviciilor de alimentare cu apă și de canalizare se efectuează în baza indicațiilor înregistrate de contoare. Adică, abia în anul 2019, Grigore Dobrovolschi s-a conformat prescripției SA „Apă-Canal Chișinău” din 16 noiembrie 2011.

Instanța de apel a subliniat că datoria pretinsă spre încasare este formată în perioada 2011- 2017. Prin urmare, în perioada formării datoriei, buletinele de verificare metrologică a contoarelor de apă instalate în gospodăria lui Grigore Dobrovolschi erau expirate.

Sub acest aspect, ținând cont de faptul că Grigore Dobrovolschi nu și-a onorat integral obligația de plată pentru consumul de apă față de SA „Apă Canal Chișinău”, instanța de apel a considerat că ultima este îndreptățită să solicite de la Grigore Dobrovolschi executarea prestației de plată a datoriei în mărime de 10102,23 de lei. Or, consumatorii au obligația de a achita serviciile de gospodărie comunală și serviciile prestate necontorizate în locuința lor, conform facturilor primite și în termenul prevăzut de acestea, chiar și în lipsa unui contract încheiat în acest sens.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că, odată stabilit faptul existenței raportului juridic obligațional între părți și faptul neonorării de către Grigore Dobrovolschi a obligației de plată pentru consumul de apă, prima instanță întemeiat a admis acțiunea.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul apelantului precum că, în perioada anilor 2011-2017, datoria s-a format pentru un volum de apă, care nu a fost livrat de SA „Apă Canal Chișinău” și nu a fost consumat de Grigore Dobrovolschi.

Totodată, instanța de apel a subliniat că datoria pretinsă spre încasare este formată în perioada anilor 2011- 2017. Prin urmare, în perioada formării datoriei, buletinele de verificare metrologică a contoarelor de apă instalate în gospodăria lui Grigore Dobrovolschi erau expirate.

Instanța de apel a menționat, că pe motiv că consumatorul Grigore Dobrovolschi nu a îndeplinit prescripția SA „Apă-Canal Chișinău”, în perioada în care s-a calculat datoria, situației juridice se aplică prevederile pct. 14 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 191 din 19 februarie 2002, conform căroră, dacă lucrările prescrise nu au fost efectuate în termen de 60 de zile, plata pentru volumul consumat se va efectua conform normelor de consum aprobate, fără a lua în calcul indicii contoarelor în funcțiune și fără drept de recalculare. Normele de consum au fost aprobate prin decizia

nr. 5/4 din 25 martie 2008 a Consiliului municipal Chișinău.

Instanța de apel a relevat că argumentul apelantului Grigore Dobrovolschi precum că, acesta a achitat doar volumul de apă real consumat, conform contoarelor instalate, care erau funcționale în perioada formării datoriei, și care indicau un volum egal cu cele instalate în anul 2019, conform facturilor anexate la apel, pentru perioada de după instalarea noilor contoare – f. d. 44-49, vol. II, nu poate fi reținut. Or, cadrul legal aplicabil speței prevede expres modalitatea de stabilire a volumului consumului în cazul în care contoarele de apă instalate nu sunt supuse verificării metrologice de stat, omologate de către Departamentul Standardizare și Metrologie, verificate și sigilate de organizațiile care posedă licențe pentru desfășurarea acestei activități.

De asemenea, instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate argumentele apelantului Grigore Dobrovolschi cu privire la faptul că, datoria formată în perioada până la 09 octombrie 2017, este prescrisă.

Făcând trimitere la art. 267 alin. (1) și 277 din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019) și analizând facturile de plată anexate la cererea de apel de către apelant și actul de control a datoriilor pentru serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, instanța de apel a menționat că, apelantul Grigore Dobrovolschi, în perioada anilor 2011-2017 a săvârșit acțiuni, din care rezultă recunoașterea datoriei și în consecință, întreruperea termenului general de prescripție.

În acest sens, din înscrisurile anexate la materialele cauzei, instanța de apel a reținut că Grigore Dobrovolschi a efectuat plăți pe parcursul anilor 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, destinate achitării parțiale a plății pentru consumul de apă.

Prin urmare, instanța de apel a menționat, că în speță se atestă întreruperea termenului general de prescripție în sensul art. 277 din Codul civil și astfel, a respins ca fiind neîntemeiat argumentul apelantului Grigore Dobrovolschi cu referire la tardivitatea pretențiilor înaintate de SA „Apă-Canal Chișinău” privind încasarea datoriei formate până la 09 octombrie 2014, deoarece acesta a recunoscut existența datoriilor prin achitare parțială și nu a întreprins acțiuni în vederea contestării datoriilor facturate pentru anii 2011-2014, care erau reflectate în facturile de plată.

La data de 22 aprilie 2021 Grigore Dobrovolschi, reprezentat de avocatul Mihail Avram, a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea pretențiilor cu privire la încasarea datoriei până în luna august 2014 în sumă de 4787,99 de lei și admiterea în parte a pretențiilor cu privire la încasarea datoriei pentru perioada ultimilor 3 ani, și anume, septembrie 2014 - august 2017, în sumă de 5314,24 de lei.

În motivarea recursului recurentul a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată.

Recurentul a menționat că nu recunoaște datoria pentru perioada anilor 2011-2017 și 2017-2019, deoarece SA „Apă-Canal Chișinău” a prezentat date, care de facto, nu corespund volumului de apă consumat de către familia sa.

A susținut că recurentul achita consumul de apă conform datelor contoarelor, astfel, își executa obligația de plată a consumului de apă.

De asemenea, recurentul a afirmat că, în referința depusă în instanța de fond, a menționat faptul că nu recunoaște datoria invocată de SA „Apă-Canal Chișinău”.

A relevat că conform facturilor consumului de apă, SA „Apă-Canal Chișinău”, în perioada 30 decembrie 2011-31 iulie 2017, arbitrar a inclus suplimentar câte 2-5 metri³ de apă, câte 13-16 metri³ de apă, câte 17-18 metri³ de apă și câte 19-21 metri³ de apă. De asemenea, în suma datoriei au fost incluse neîntemeiat și penalitățile în sumă de 2,44 de lei.

A declarat că la 25 iunie 2019 recurentul a procurat de la întreprinderea specializată „Servostal” SRL din mun. Chișinău două contoare de apă și cu acordul serviciilor specializate ale SA „Apă-Canal Chișinău” a schimbat și a înlocuit contoarele de apă vechi, montând cele două contoare de apă noi, care au trecut controlul metrologic de stat. Aceste contoare au fost acceptate în lucru de către administrația SA „Apă-Canal Chișinău”.

Recurentului a invocat că după instalarea contoarelor noi de apă, care au trecut controlul metrologic de stat, membrii familiei sale consumă același volum de apă, pe care îl consumau și în perioada anilor 2011-2017, conform contoarelor instalate anterior anului 2011.

A relatat că SA „Apă-Canal Chișinău” nu este în drept să solicite încasarea datoriei pentru consumul de apă potabilă și serviciile de canalizare în perioada 30 decembrie 2011-31 iulie 2014 în sumă de 4787,99 de lei și refuză achitarea sumei menționate, care este pretinsă de către intimat în afara termenului de prescripție.

A comunicat că recurentul acceptă achitarea benevolă a sumei de 5314,24 de lei, deși nu a consumat volumul de apă menționat de către intimat pentru ultimii 3 ani.

Prin referința depusă la 31 mai 2021 SA „Apă-Canal Chișinău” a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei contestate la 16 martie 2021 (f. d. 156, vol. II).

Astfel, recursul declarat la 22 aprilie 2021, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronată în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronată legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul depus de către Grigore Dobrovolschi, reprezentat de către avocatul Mihail Avram, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul depus de Grigore Dobrovolschi, reprezentat de către avocatul Mihail Avram,

asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul depus de Grigore Dobrovolschi, reprezentat de către avocatul Mihail Avram, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Grigore Dobrovolschi, reprezentat de către avocatul Mihail Avram, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan